

Sygn. akt V KKN 195/01

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN Andrzej Deptuła

Sędziowie: SN Piotr Hofmański

SN Ewa Strużyna (spraw.)

Protokolant: asyst. Joanna Kosmal

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Józefa Gemry

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2001 r.

sprawy **T. S.**

skazanego za popełnienie przestępstw określonych w art. 205 § 1 w zb. z art. 265 § 1 w zw. z art. 58 i art. 60 § 1 kk z 1969 r. oraz w art. 278 § 1 w zw. z art. 64 § 1 kk

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego (DSN IV 631/23/01)

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 23 marca 2000 r., sygn. IV Ka .../00

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 30 września 1999 r. sygn. V K .../99

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 30 września 1999 r. (sygn. akt V K .../97) skazał T. S. za popełnienie przestępstw określonych w art. 205 § 1 w zb. z art. 265 § 1 w zw. z art. 58, art. 60 § 1 i art. 10 §1 k.k. z 1969 r. oraz w art. 278 § 1 w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Odrębny wniosek o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem złożył oskarżony, a odrębny wniosek - jego obrońca.

Odpisy wyroku z uzasadnieniem zostały doręczone zarówno oskarżonemu jak i jego obrońcy.

W dniu 7 grudnia 1999 r. do Sądu Rejonowego w S. wpłynęła apelacja sporządzona i podpisana przez oskarżonego, w której zaskarżył wyrok w całości w przedmiocie winy i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania (k. 376-378).

Wyrok Sądu Rejonowego zaskarżył apelacją – która wpłynęła do tego Sądu w dniu 9 grudnia 1999 r. – także obrońca oskarżonego, podnosząc zarzut rażącej niewspółmierności (surowości) kary i wnosząc „o zmianę wyroku w części dotyczącej kary przez ewidentne jej złagodzenie” (k. 382-383).

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału V Karnego Sądu Rejonowego w S. z dnia 16 grudnia 1999 r. obie apelacje zostały przyjęte i akta sprawy przesłano Sądowi Okręgowemu w S..

Sąd Okręgowy w S., po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, wyrokiem z dnia 23 marca 2000 r. (sygn. akt IV Ka .../00) utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w S. wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając powyższy wyrok w całości na korzyść T. S. (DSN IV 631/23/01), zarzucając:

rażące naruszenie prawa procesowego - art. 444 i art. 433 §1 k.p.k. – polegające na nierozpoznaniu wniesionej w terminie apelacji oskarżonego, co ograniczyło zakres kontroli instancyjnej i mogło mieć wpływ na treść orzeczenia,
i wnosząc:

o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w S. do rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna. Wyrok Sądu Rejonowego został zaskarżony dwiema apelacjami, wyznaczającymi granice rozpoznania sprawy przez sąd odwoławczy. Treść wyroku Sądu Okręgowego, a także jego uzasadnienia, nie pozostawia żadnych wątpliwości, że Sąd ten, wbrew nakazowi wynikającemu z treści art. 433 § 1 k.p.k., w przeprowadzonym postępowaniu odwoławczym nie rozpoznał sprawy w granicach wyznaczonych treścią obu wniesionych apelacji, skoro poprzestał na rozpoznaniu tylko jednej z nich, a mianowicie apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego. W konsekwencji kontrolą odwoławczą nie został objęty pełny zakres zaskarżenia, a przedmiotem

rozważań Sądu Odwoławczego nie były wszystkie wnioski i zarzuty wskazane w środku odwoławczym (jak wymaga tego przepis § 2 art. 433).

Tym samym Sąd Okręgowy w sposób rażący naruszył wymienione przepisy prawa karnego procesowego i naruszenie to mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Zaniechanie rozpoznania wniesionej apelacji niewątpliwie przekreśla istotę i sens postępowania odwoławczego. Słusznie bowiem podnosi się w kasacji, że zaniechanie rozpoznania wniesionego na korzyść oskarżonego środka odwoławczego, i w efekcie zaniechanie kontroli prawidłowości ustaleń i oceny dowodów dokonanych przez Sąd I instancji, narusza jedną z podstawowych przysługujących oskarżonemu gwarancji procesowych, jaką jest prawo do obrony (art. 6 k.p.k.).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy, orzekając na podstawie art. 537 § 2 k.p.k., uchylił zaskarżone orzeczenie i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.